دستور ۱۶ محرّم ۱۴۲۴ (۱۳۸۱/۱۲/۲۹)

حضرت حاج دکتر نورعلی تابنده گنابادی مجذوب علیشاه ارواحنا فداه

هو

۱۲۱

یا مُحَوِّلَ الْحُولِ وَ الْاَحْوالِ حَوِّلْ حالَنا اِلی اَحْسَنِ الْحالِ

امسال نیز دو سنّت برای ما ایرانیان مصادف گردیده است که رعایت هر دو را بر خود واجب می‌دانیم:

اوّل: فاجعهٔ عاشورای سال ۶۱ قمری که تا ابد مسلمانان را در سوگ برده است و ماه محرّم را ظرف زمانی این سوگ می‌دانیم.

دوّم: عرف و سنّت منتسب به حضرت زردشت علیه السّلام، در این فصل تجدید حیات طبیعت و نو شدن بهار، سال جدیدی را برای ما مقرّر داشته است و ملّت فرهنگی ایران هر دو عرف را عظیم می‌شمارند.

۱- برای همه اخوان و بلکه بشریت آرزوی سالی مبارک و با میمنت را دارم.

۲- گرچه در سال گذشته بعضی از بزرگان را از دست دادیم و در تجلیل آنها کوشیدیم ولی بحمدالله توفیق الهی از جهات دیگری ما را دلگرم ساخت:

اوّل آنکه کلاسهای تعلیم معارف اسلامی و عرفانی که چند سال است به همّت چند نفر از برادران راه رفته و دانشمند تأسیس شده است در تهران و بسیاری شهرها توفیق فراوانی داشته است.

دوّم آنکه به همّت بعضی از برادران در سمیناری که در آمریکا تشکیل شد به حضرت شاه نعمت‌الله ولی قُدِّسَ سِرُّهُ العزیز عرض ارادت گردید که از بانی این مراسم و زحمات خاصی که با تایید این حقیر انجام شد باید تشکّر نمود.

۳- انشاءالله در طلیعه سال نو می‌کوشیم که یاد و نام حضرت امام حسین (ع) را شیرینی کام جان خود قرار داده و با ازدیاد محبّت ایمانی و رفع هرگونه کدورت و دلتنگی از یکدیگر به جان و روح خود صفا

بخشیده و بذر عشق به ابا عبدالله را که در دلهای همهٔ مؤمنین پاشیده شده است شکوفا می‌نمائیم. توجّه به این حقیقت به دلها زندگی می‌بخشد و تقارن بهار طبیعت را با بهار عشق و فطرت تجلی می‌دهد.

۴- مشایخ محترم سلسله که مسئولیت ارشاد و هدایت بندگان خدا را مفتخر هستند، این خدمت را بالاترین عبادت دانسته، پیوسته یادآور این مأموریت خطیر خود باشند و همچنین مجازین محترم در اقامهٔ نماز جماعت بکوشند با عنایات الهی در گفتار و رفتار اُسوهٔ دیگران بوده و در تألیف قلوب و ایجاد اتّحاد و انسجام فقرا سعی نمایند و در اطاعت از اوامر و دوری از نواهی و تشویق طالبین و سالکین به تعظیم شعائر مذهبی و ملّی و تجلیل و احترام نسبت به یکدیگر در جلب و جذب دلها به صراط مستقیم ولایت، همّت نمایند.

۵- عموم فقرا با توجّه به این اصل که هر درویش مظهر فقر و درویشی و جلوه‌ای از جلوه‌های عرفان و ولایت است و به مضمون حدیث شریف پیامبر اکرم (ص): کُلُّکُمْ راعٍ وَ کُلُّکُمْ مَسْئولٌ عَنْ رَعْیتِهِ بدانند که باید زینت رهروان بوده مخصوصاً در این زمان مقتضی است هم به سِلاح علم و بالا بردن سطح معلومات و آگاهی‌های مذهبی و عرفانی مجهز باشند و هم به زیور و زینت پرهیزکاری و راستی و درستی خود را آراسته نمایند.

۶- بر پیشقدمان و فقرای با سابقه که سالیان زیادی در راه فقر قدم زده و خدمت نموده‌اند، لازم است از اصحاب با وفای امام حسین (ع) سرمشق گرفته در یاری دین خدا و امام زمان (ع) و فداکاری در راه حق و شوق ایمانی و ایثار، الگوی جوانان بوده و با محبّت و ملاطفت جوانان و مبتدئین را همراهی در سلوک نموده، جوانان نیز به تجلیل و احترام نسبت به پیران و فقرای پیشقدم توجّه نمایند.

۷- جوانان از نیروی جوانی و استعدادهای خود در راه کسب دانش و فضیلت استفاده نموده، در خدمات فقری با هماهنگی‌های لازم و با شوق و اخلاص قدم بردارند و از آنچه موجب اتلاف عمر و سرمایه ارزشمند جوانی است، اجتناب نمایند. همنشینی با نیکان و عبرت آموزی از حوادث و وقایع دنیا را که یکی از منابع تجربه‌اندوزی است، مهم بدانند.

۸- بانوان محترم با عفّت و پاکدامنی و دیانت و پرهیزکاری و وفاداری به پیمان زناشویی و اقدام به وظایف مهم مدیریت خانواده و همسرداری و صبر و تحمّل در برابر مشکلات زندگی در استحکام نهاد مقدّس خانواده بکوشند و رعایت حجاب اسلامی که در زندگی همه افراد جامعه بسیار مؤثر است را مورد عمل قرار دهند و مسئولیت پرورش و سازندگی نسل اینده را که به عهدهٔ آنان است، عزت و افتخار دانسته و آن را موجب تقرّب به خدا بدانند.

۹- فقرائی که در شهرستانهای داخل و خارج از کشور افتخار برگزاری مجالس فقری را در منزل یافته‌اند صاحب مجلس را که مولی است در زمان برگزاری مجلس فقری، صاحب منزل و فقرا را میهمانان مولی بدانند لذا به شرایط و لوازم این خدمت افتخارآمیز جدّیت نمایند.

۱۰ـ فقرایی که خدمات گوناگون حسینیه‌ها و مجالس فقری را به عهده دارند، توجه نمایند که خدمت از تعهّدات ایمانی و خدمت خالصانه مورد قبول حق و پسند اولیای اوست پس خدمت را لِوَجْهِ الله انجام داده و صادقانه در کار خود به بهترین وجهی بکوشند، البته وظیفه دیگران محبّت و قدردانی از آنان است.

۱۱ـ طبق بیان حکیمانه پیامبر اکرم (ص) مجالس ذکر خدا باغهای بهشتی در دنیاست و امر فرموده است که در این باغها نهایت استفاده را از میوه‌های آن (که ذکر خدا و معرفت و عشق به حق و فضایل ملکوتی و معنویت است) بنمائیم. این حدیث شریف ضمن آنکه بالا ترین صدور مجوّز از سوی قافله سالار کاروان انسانیت برای مجالس فقر و ذکر خداست به ما توجه می‌دهد که باید با شرکت منظم در آن مخصوصاً شبهای جمعه و دوشنبه و رعایت کامل آداب آن از نظم و سکوت و حال توجه و مراقبه، بهره‌مندی خود را از آن افزایش داده واز رحمت الهی برخوردار شویم و فقرا در معاشرتها و مراوده‌ها مخصوصا رفت و آمد خانوادگی و پذیرایی از میهمانان و همچنین شراکت با یکدیگر تمام شئونات شرعی و فقری را عمل نمایند که هم موجب ازدیاد و برکت روزی و هم موجب نزول رحمت الهی است.

۱۲ـ همانطور که در کتب بزرگان سلسله و اعلامیه‌های قبلی مکرّر تذکّر داده شده است در این زمان باید نسبت به بحران اجتماعی اعتیاد به مواد مخدر و آسیب‌های جبران ناپذیرآن واقع بینانه بنگریم. و در مقابل بزرگترین معضل و عارضه اجتماعی جهان معاصر که برای تأمین منافع عده‌ای سودجو و با هدف از بین بردن فضایل انسانی و شرافت و غیرت و دیانت و گمراه نمودن نسل جوان و نابودی جامعۀ بشریت، ترویج می یابد، بدون تردید احساس مسئولیت همگانی در محو آن موثر می‌باشد و وظیفه فقرا در این زمینه بیشتر و حسّاس‌تر است.

۱۳ـ گامهای شیطانی دشمنان ولایت و عرفان در هر زمان بوده و فقط شکل و صورت ظاهری آن تفاوت داشته است. بر فقرا لازم است در این مورد مفاد ایۀ **اَلّذینَ صَبَروا وَ عَلی رَبِّهِمْ یتَوَكَّلوُنَ**[1] را که درباره بلال حبشی و عمار یاسر و صُهیب رومی و خبّاب که از یاران با وفای پیغمبر(ص) بوده‌اند، نازل شده است را پیوسته در نظر داشته با صبر و اسقامت و توکل به خدا در بندگی و اطاعت خدا و نُصرت دین کوشیده و امیدوار باشند که: **کَتَبَ اللهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَ رُسُلی**[2].

۱۴ـ فقرا چون افتخار دارند که شیعیان اثنی عشری و منتظر ظهور مصلح کل و حجّت الهی حضرت قائم امام زمان عجّل الله فرجه هستند باید با توسل به ذیل عنایات اولیا، دین و ذکر دوام و فکر مداوم و دوام طهارت و اجرای آداب شریعت و طریقت و با تقویت روح ایمان و بندگی خدا و آراستن روح به ملکات

فاضله، گام موثر در اصلاح جامعه برداشته و در تحقّق جامعه‌ای سالم که در قـرآن از آن بـه حیـات طیبـه تعبیر شده است، همت گماریم.

دکتر حاج نورعلی تابنده مجذوبعلیشاه

۱۶ محرم ۱۴۲۴ = ۱۳۸۱/۱۲/۲۹

[۱]- سورۀ نحل، ایۀ ۴۲. آنانکه شکیبائی کنند و بر پروردگار خویش توکّل نمایند.

[۲]- سورۀ مجادله ایۀ ۲۱. خداوند نوشت که من و فرستادگانم پیروز می‌شویم.